

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **K. B.**

skazanego z art. 177 § 2 k.k. i in

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 lutego 2019 r.,

zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego
w K.

z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt II WKK [...] (II Ka [...])

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt II Wkk [...] (II Ka [...]), sędzia Sądu Okręgowego w K. odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego K. B. z uwagi na brak wniesienia w terminie przewidzianym w ustawie opłaty od kasacji.

Rozstrzygnięcie to zaskarżył obrońca skazanego wywodząc, że stosownie do dyspozycji art. 120 § 1 i 2 k.p.k., wezwanie w przedmiocie usunięcia braku formalnego w postaci nieuiszczonej opłaty od kasacji powinno zostać skierowane do podmiotu od którego pochodziło pismo procesowe podlegające procedurze usuwania braków. W tej sprawie, zdaniem skarżącego, wezwanie do uiszczenia opłaty od kasacji należało skierować do obrońcy sporządzającego kasację.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie obrońcy skazanego K. B. nie okazało się zasadne. Rzeczywiście, stosownie do dyspozycji art. 120 § 1 k.p.k., jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać biegu z tego powodu, że jest dotknięte brakiem polegającym na nieuiszczeniu należnej opłaty, wzywa się osobę, od której pismo pochodzi do usunięcia tego braku w terminie 7 dni. Jednak w orzecznictwie i w piśmiennictwie dominuje stanowisko, że w sytuacji, gdy przedmiotowe pismo zostało wniesione przez obrońcę lub pełnomocnika strony, a brak polega na nieuiszczeniu opłaty, wezwaniu do usunięcia braku na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. podlega strona (lub inny uczestnik postępowania, w imieniu którego złożono pismo), ponieważ to od niej pismo procesowe pochodzi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2013 r. II KK 266/12 oraz powołane tam judykaty i piśmiennictwo). O takim wezwaniu należy tylko dodatkowo, zgodnie z art. 140 k.p.k. powiadomić obrońcę lub pełnomocnika, który wniósł pismo. Ten zaś obowiązek został w niniejszej sprawie spełniony. Takie zawiadomienie nie otwiera jednak reprezentantowi strony nowego terminu do usunięcia braku formalnego.

Zauważyć trzeba przy tym, że skarżący powołując przepis art. 527 § 1 k.p.k. jako podstawę zażalenia, nie dostrzegł chyba, iż norma ta wyraźnie i jednoznacznie stwierdza, że to strona procesowa dołącza dowód opłaty sądowej od kasacji. Powyższe uwagi prowadzą do wniosku, że choć kasacja jest objęta przymusem adwokackim, to jako nadzwyczajny środek zaskarżenia pochodzi od strony procesowej uprawnionej do jej wniesienia. Zatem, wezwaniu na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. do usunięcia braku polegającego na nieuiszczeniu opłaty od kasacji, podlega ta właśnie strona procesowa, a nie jej obrońca lub pełnomocnik.

Z tych względów utrzymano w mocy zaskarżone zarządzenie.